

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Humilitatem quantoperè sancti quiq[ue] coluerint, quænam illi
aduersentur: vtq[ue] correptus quis sese gerere debeat. Cap. XXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

tereo amplectere omnes modos licitos te humiliandi, vt tandem in affectum trahatur ipsa humilitas. Sine illa enim tibi nulla est salus.

Humilitatem quantopere Sancti quique coluerint: quanam illi aduersentur: vt que correptus quis gerere sese debeat.

CAPVT XXXVI.

Sancti omnes grandem curam super custodia humilitatis suae posuerunt. proinde si quid (quod à ceteris mirari laudare ve solet) habebant, aut agebant, illud magnopere curabāt celare, ne per humanam laudem, sibi labor & fructus omnis periret, hoc est, ne ipsi inter eos, quibus noti essent, apud se inaniter gloriarentur: quare non solum carerent merito, sed etiam supplicio fierent digni. Vehementer nocet superbire, aut de Dei donis Deo, non gloriam dare: Dei enim aut amittet dona, qui huiusmodi est, aut in malum suum possidet. Consultissimum igitur est omnia sua abscondere, hominū fugere opinionem, velle nesciri atque vilem reputari. Hi qui praesunt & seniores quorum exemplo viuunt, habent tueri famam propriam: sed iuuenis, & praesertim monachus, potest negligere sapius famam suam, id est, non se excusare, sed innocenter pati pro custodia humilitatis, aut propter virtutem patientiae acquirendam, & hoc in paruis & communibus defectibus, qui non tantum scandalizant, quantum impatientia & excusationes. Esto igitur, quantum vanam gloriam quid attinet, sicut mortuus, vt nihil tua referat, an honor an ignominia tibi fiat. Hæc vt superbissima cogitatio tua coram Deo, vt te vermiculum vilem reputes. Si vis humilitatem habere, sine qua non potes proficere, tunc ama nesciri, simplex & idiota reputari, oburgari, sine reuerentia & fauore, vt vilis communisque frater culus tractari. Quando sentis complacentiam aut vanam gloriam tibi subrepere de honore aliquo, statim dicas: non meum sunt hoc Domine Iesu, sed tua pietatis, qui sola gratuita bonitate misertus es vilissimū peccatoris, condescendens mee miserie ac duricie, vt beneficijs me ad tui amorem allicias. Etiam statim refundas in Dominum beneficium hoc, dicens: Domine Iesu, tua hoc commendo, retero, & resigno pietati, hoc tuae custodie committo, quia sentio per superbiam meam spoliari me tuo dono, neque propterea raptorem fieri thesauri tui: conserua me in humilitate, & in tua custodia. Custodia autem has sit misericordissimum vultum lateris tui Domine Iesu, & ad pedes virginis Mariae benedictissime matris tuae ac meae. Cum videris alium proficientem plus quam te, noli inde tristari, ita vt inuideas fratri gratiam vel profectum huiusmodi, quem tu ipse habere desideras, licet assequi non possis, quia in curia terrestri regis seruientium, aulicorumque magna est differentia. Alij enim consilarii, alij cancellarii, alij dapiferi, alij coqui, alij stabularij sunt. Hoc modo & in curia celestis regis, non omnes sunt praedestinati. Aliqui summi, alij medij, alij infimi, omnes tamen sunt in gloria Dei. Et ideo cogita si te Deus non vult habere summū, vel mediū, ad huc tamē gratias agere debes, si sua ex gratia fecerit te de suis amicis minimū. Non tamen propter hoc indiligentior fias, neque à desideriorum bonorum seruire te pescas: sed vt alij non inuideas, sicut stabularius aut coquus regis non inuidet gloriam comiti, nec principi fauorem apud regē, maiore scilicet

Humilitate
quanta cura
sancti qui-
que serua-
nt.

Superbia quā-
tum noceat.

Famam in
paruis negli-
gere, quam
excusare quā-
do praestet.

Humilitas
quomodo
obtinenda.

Quid dicen-
du cum a-
liquam in
nobis com-
placentiam
sentimus.

Inuidia aut
tristitiam no-
esse habenda
de profectu
aliorum.

Increpatus
quomodo
se habere de-
beat.

Apud Suriū.
4. Maij.

Afinus in
quibus imi-
tandus sit.

cer quam ipse habet, utpote suæ personæ vilitatis, suæque conscius ignobilitatis sibi. Eamobrem non præsumit eandem gratiam regis ipse stabularius, quam habet consiliarius regis, aut princeps. Et quamuis etiam maiorem gratiam regis quam habet, habere stabularius desideraret, tamen ut dixi, quia suam conditionem agnoscit, ideo collatam principi à rege gratiam non affectat, nec quod illi sibi præfertur, tristatur, aut invidet. Sub increpatione hominum statim incidat tibi Domine Iesu, grauiora merui. Non excuses, recognosce, pete veniam. Si stimulus fueris iracundia, comprime dentes, aut morde labia seu linguam occulte, ut possis tacere. Si aestimaueris te innocentem, non crede opinioni tuæ, imputa hoc superbia tuæ, quæ recusat humiliari ad increpationem, & inde magis reum te aestima, quia præter culpam cuius argueris etiam superbus es. (*Legem tam sancti Siluani*). Quando fratrem transis, dic in corde: Hec me miserum, scetidamque cloacam. Utinam in conspectu tuo Domine essem talis. Et intellige eum in immensum coram Domino stare in perfectiori & maiori gratia, quam te. Consolare te ipsum, simulque humiliare, quando aliorum profectum cernis. dic. Non omnes sunt in conspectu regis cubicularij aut consiliarij. Vtinam Domine saltem in domo tua stabularius essem. Et hoc dic, non ex incuria & negligentia, seu acedia proficiendi, sed studio te humiliandi & congaudendi de alterius profectu. Crede omnibus hominibus, imò omnibus creaturis strictissimo altissimi iudicio præceptum esse, ut te continue despiciant, increpent, contemnant, vexent, corrigant & conculcent. Quicquid igitur tibi sit, adhuc considera magnā creaturarum aut fratrum pietatem. Time aliquid grauius tibi accidere, ob præcepti erga te non seruati negligentiam. Si inueneris consolationē, aut si senseris te non cōtemptū à fratribus, aestima Deo & tibi fieri iniuriā. Ut neq. mouearis laude, neq. vituperatione, seu increpatione turberis, aestima te sicut umbrā, quæ nemini utilis est, nihil agere fructuosū, sed tempus dumtaxat consumendo viuere. Magis autem humiliabis te si non solū nemini utilis, sed etiā onerosum omnibus te aestimabis, proinde ut sterqus foeti dissimulatum ac importabile te contemnant, aliorum defectus præ tui turpitudine non ponderes. Cor tentatum, aut distractum, per contritionem aut sanctam tristitiam humilia. Ad omnia, quæ tibi incidunt viciosa tam de fratribus quam aliunde, hoc dicas ex affectu: Ego sum afinus. Aut: Ego & afinus vnum sumus. In veritate quoque studeas te inter fratres exhibere afinum omnino, quantum sine peccato & aliorum scandalo fieri potest, hoc est, ut sic tacens obedias, seruas, ad laudem quoque & confusionem æque eodemque modo ut afinum te habeas, nihil simules, nihil ostentes, sed ubique in oculis hominum, & in sensu tuo afinum te facias. Iterum præmonito te, si rectē Dei viam ingredi cœperis, Christumque imitari, ut afinus sis necessē est. Inuenies enim homines qui te deridebunt, propterea quoque quod non sis de sorte eorum, alij calumniabuntur, & stultum te dicent, horum loquutiones ut prætereas, audiensque non audias necesse est factus fueris & mutus, imò & afinus propter Christū. Cur turbaris, irasceris, aut tristis es, quod hoc illud ve iniuriosum de te dicitur? Nū bona de te tantū dicenda sunt? Si nunquā peccaueris, iustum foret ut sola bona de te dicerentur. At quia peccasti, et si non ea quæ homines criminantur admisisti, alia tamē egisti delicta: ideo quo te agnoscas peccatorē, peccata de te prædicantur. Verū unde tibi hæc oritur turbatio, tristitia, reflex superbia tua immortificata? Si quis de te bona errans narrauerit, cur tunc propter

propter errorē non irascaris: Parimodo, nec iam irascere, si quis de te male sentiat, perperam ve loquutus fuerit, sed tace. Haud existimes tibi fieri iniuriam, si quis de te male loquatur, aut perperam sentiat: grauiora deterioraque (dic) ego merui. Nisi enim alios finas de te (vt volunt) sentire, nunquā Christi eris imitator, nunquā obtinebis humilitatem. Contēptibilia viliatq; decet te audire. Neque ipsu te opponas, neq; te, nisi grauius tua laederetur fama, excuses. Nihilominus tamē obserua, ne alijs mala de te dicendi, delinquendi ve occasio ē praebeas. Tacendo, portando, te ipsumq; humiliando ac patiēdo, quā reluctando disputando, aut excusando plus alios aedificabis. Esto humilis, & causam tuā Christo committe. Sentiat & loquantur de te quod volunt homines. Tuum erit nō propterea turbari, nec respondere. Christus nonne permisit, vt quicquid vellent de se cogitare, loquerenturque homines? Non tamen cum id absque vicio potuisset eos arguit. Quanto magis tu contradicere tibi obloquentibus, neque potes, neque debes: vt pote qui aliorum corda scrutari haud potes, quippe qui te ipsum non agnoscis. Nemo molestiam onusve sentit pressus, nisi quod nolit sentiat. Adhibe ergo animum, & ad volendum te coge, & molestia deficiet.

Humilitas non modo, verum ceterae quoque virtutes quoniam facili pacto obtineri possunt: obrectationes, vituperia, laudesque aliorum vti humilis reuera nil curabit.

CAPVT XXXVII.

Non venit de vno extremo ad medium, siue ad rectum, nisi conatus fiat, & labor vsque ad aliud oppositum extremum. Exemplum habes in erectione, vel refectione crux virga, quae si fieri debeat recta, non ille trahi sufficit ad medium, sed ultra medium etiam trahatur necesse est propter naturae repugnantiam. Simile est de vicio. Si transire volueris ad virtutem, oportet vt conatus se extendat (si licet) etiam ultra medium, in quo est virtus, quia nihilominus vix aliquando venies ad medium, vt si habere humilitatem velis, non solum sufficit, vt non queras, aut etiam fugias superbiam, vanam gloriam, & earundem occasiones, sed vt te etiam extendas ad vltiora oportet, vt scilicet desideres, velis & gaudeas te confundi, increpati, ignorari, ignarus reputari, aliasque tibi tribui imperfectionum aut defectuum vilitates qui non sunt scandalosi. Oportet inquam, vt vbi que studeas & quando venerit occasio, etiam gaudeas te ipsum abnegare, proprium sensum & voluntatem relinquere, alterius sequi, nihil in te despicabile dissimulare, in crepationem & confusionem non subterfugere, sed desiderare, humilationem semper appetere, defectus non excusare, & quicquid in te reprehensibile est, maxime si palam est, vel non scandalosum, neque celare, neque palliare. Obserua tamen, quod nihil horum, hoc est, neque increpationes neque opprobria seu confusiones tibi debes procurare, sed in desiderio habere, & dum euenerint, desideranter expectare, patienterque suscipere, salua tamen sem-

Virtutes
quomodo
acquirantur.

Humilitas
quomodo
obtinetur.